

היום יום . . .

יום חמישי

בו אדר א

(תש"ג)

שיעורים: חומש: ויקהל, חמישי עם פירש"י.

תהלים: קכ"קלד.

תניא: אבל מי - '82' אהבת ריעים.

אאמו"ר [אדוני אבי מורי ורבי] אמר: אמת איז דרך המיצוע, א נטי'ה לימין אויף מחמיר זיין אויף זיך און געפינען אין זיך חסרונות, אדער עניני עבירות, וואס ניט ווי דער אמת איז, אדער א נטי' [ה] לשמאל, מקיל זיין זיך, מכסה זיין אייגענע חסרונות, אדער מקיל זיין אין עניני עבודה מצד אהבת עצמו, זיינען ביידע פאלשע דרכים.

אאמו"ר [הרש"ב] אמר: האמת היא דרך המיצוע. נטיה לימין - להחמיר על עצמו ולמצוא חסרונות באישיות העצמית או עניני עבירות שהם לא כפי האמת; נטיה לשמאל - להקל על עצמו, לחפות על חסרונות אישיים או להקל בעניני 'עבודה' בגלל אהבת עצמו - שניהם דרכים תועות.

היום יום . . .

שבת כז אדר שני, פרשת החדש (תש"ג)

מברכים ר"ח ניסן. אמירת כל התהלים בהשכמה. יום
התוועדות.
הפטורה: כה אמר – עולת תמיד.

שיעורים: חומש: שמיני, שביעי עם פירש"י.
תהלים: קכ"קלד.
תניא: פרק לט. ומפני – '104' מצוה עצמה.

משיחת אאמו"ר [אדוני אבי מורי ורבי]: חטא בני אהרן הי'
בקרבכם לפני ה' וימותו, רצוא בלי שוב. דער אמת איז אז מ'קוקט
לפני ה' דארף זיין תטהרו, ריין און קלאהר, עס מוז זיך דערהערען
אין מעשה בפועל, כל הגבוה גבוה ביותר יורד למטה מטה ביותר,
ורצוא בלי שוב, היא מיתה. ועל זה בא ציווי ה' אל משה (ויקרא טז
ב) שיאמר לאהרן, אותיות נראה, ובכחות הנפש הוא השכלה, לאמר,
בשביל לבוא אל הקדש גם מבית לפרוכת שהוא לפני הצמצום, דארף
מען וויסען אז על הארץ, אותיות נראה, השכלה, איז פאראן א כפורת,
א כוונה פון א פארשטעל, וואס דאס איז דער פני הכפורת, אשר על
כן ולא ימות, זאל מען ניט בלייבען באם רצוא אליין, כי בענן אראה
על הכפורת, דער צמצום הראשון איז כוונתו הגילוי, און דער מבוא
צו דעם איז דער ואל, ביטול עצמי, טאן וואס חסידות הייסט, ניט
דאס וואס דער שכל זאגט, דאן איז יבוא אל הקדש.

משיחת אאמו"ר [הרש"ב]: חטא בני אהרן היה
"בקרבכם לפני ה' וימותו", רצוא בלי שוב. האמת היא
שכאשר "נגשים לפני ה'" צריך להיות בבחינת "תטהרו"
– נקי וזך. שיהיה ברור ביותר, ובצורה שינתן לכך ביטוי
במעשה בפועל: 'כל הגבוה גבוה ביותר יורד למטה מטה
ביותר', ורצוא בלי שוב היא מיתה. ועל זה בא צווי ה'
אל משה (ויקרא טז, ב) שיאמר לאהרן – אותיות נראה,
ובכוחות הנפש ["ראיה"] הוא השכלה – לאמר: בשביל
לבא אל הקדש גם מבית לפרוכת, שהוא לפני הצמצום,
יש לדעת ש"על הארץ" – אותיות נראה, השכלה – נמצאת
"כפורת", הסתרה מכוונת, הוא "פני הכפורת" – אשר על
כך האזהרה: "ולא ימות" – לא להסתפק ב'רצוא' בלבד,
"כי בענן אראה על הכפורת" – תכליתו של הצמצום
הראשון הוא הגילוי, כשהמבוא [=ההכנה] לזה הוא
[בחינת] ה"ואל" – ביטול עצמי; לקיים מה שהחסידות
מדריכה, ולא מה שהשכל מדריך. או אז – "יבא אל
הקודש".